

Oratio I.
De Morbis habitis in praesentia XII.
totius Ver. Conventus.
1660.

Solendum est auctores ornatissimi tantis ignoran-
tia, caecitatibus tenebrarum involucris hodie miseros mor-
tales esse involutos, atque immerfos, tantis Civium horis
lumen rebus esse obfuscatum, tantam, tamque corruptam
de perversa iudicandi ratione mentes hominum, ani-
mosque esse infectos, et imbutos, ut ea ipsa, qua Deus
per Opt. Pat. ad illorum salutem, et eum, ad quem
creati Universi sunt finem consequendum, ordinare
disponereque consuevit, tanquam pelles quasdam, et
negis quoque Herculeas Exras, in unum murem sanium
hominum perniciem, ac interitum ratas esse suppi-
cantur, atque inextinguibilem saniam naturam labor-
runtum esse existant, auferantur, fugiant, atque
calumniantur; miseris et quod pro negis, deploran-
dum est, somnatisibus propinquant: at vero mili-
tium rerum integram exercitum, atque totas, et
aiunt, gasrigas sanitas in medium afferre, mini-
ne difficile foret. Quid si morbos, corporibus cala-
mitates tales esse dicam? quid si dicam verum aduer-
sa, seu mala, et appellent, prospera valetudini pro-
ferenda sit? imo dicam; Et dicam quanta utilitates